

บทคัดย่อ

ด้านเกวียนเป็นชุมชนหนึ่ง ที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นหมู่บ้านอิอทอปตันแบบ (OTOP Village) ตามนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาพัฒนาผลิตภัณฑ์ หรือจัดการทรัพยากรชุมชนให้เกิดประโยชน์ แต่เนื่องจากชุมชนไม่สามารถดำเนินงานตามนโยบาย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้การพัฒนาโครงการไม่บรรลุผลเท่าที่ควร การศึกษาครั้งนี้มี วัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาศักยภาพความเข้มแข็ง ความนำอยู่ และการท่องเที่ยวของชุมชน 2) ศึกษาปัญหาในการพัฒนาองค์ประกอบเชิงกายภาพของโครงการ 3) ศึกษาทัศนคติ และ พฤติกรรมของผู้อยู่อาศัยในชุมชนและนักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นปัจจัยในการพัฒนาคน ผลิตภัณฑ์ และ สถานที่ในชุมชน และ 4) กำหนดแนวทางในการออกแบบและจัดการ เพื่อปรับปรุงพื้นที่หมู่บ้าน อิอทอปตันแบบ ชุมชนด้านเกวียน โดยอาศัยกระบวนการคิดหลักคือ การเพิ่มความนำอยู่ใน ชุมชนโดยจัดการสถานที่และกิจกรรมให้มีชีวิตชีวา (community revitalization) การส่งเสริมความ เข้มแข็งของคนในชุมชน (empowerment of people) และการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้ ประโยชน์ (community based tourism) การศึกษาครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม เพื่อสำรวจผู้อยู่อาศัยในชุมชน จำนวน 400 ราย นักท่องเที่ยว จำนวน 120 ราย และรวมรวมข้อมูล โดยวิธีการจัดสนทนากลุ่ม (focus group discussion) อีกจำนวน 7 ราย เพื่อให้ประชาชนมีส่วน ร่วมในการพัฒนาแนวทางการออกแบบที่มาจากพื้นฐานความต้องการของชุมชน ผลการศึกษา พぶว่า

1. ด้านศักยภาพชุมชน พบว่า ด้านเกวียนเป็นชุมชนมีทุนทางภูมิปัญญา (วัฒนธรรม การผลิต) ทุนทางเศรษฐกิจ (สาธารณูปโภคที่รัฐดำเนินการสนับสนุน) มีแหล่งท่องเที่ยว หลากหลาย แต่ขาดการประสานงานเชื่อมโยง และประชาชนมีจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม และขาด การรวมกลุ่มการผลิตหรือจัดการทรัพยากรท้องถิ่นที่เข้มแข็ง

2. ด้านปัญหาในการพัฒนาองค์ประกอบเชิงกายภาพในโครงการหมู่บ้านอิอทอป ตันแบบ พบว่า การพัฒนาสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีลักษณะช้าช้าไม่ยั่งยืน ไม่สามารถจัดประโยชน์พื้นที่ให้สอยให้มีกิจกรรมที่ต่อเนื่อง และขาดการเชื่อมโยงกิจกรรมและ ทรัพยากรต่าง ๆ ของชุมชนเข้าด้วยกัน

3. ด้านทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้อยู่อาศัยในชุมชนและนักท่องเที่ยว พบว่า

1) ผู้อยู่อาศัยในชุมชนมีความพร้อมในการร่วมสร้างความเข้มแข็ง และความน่าอยู่ในชุมชน โดยมีจิตสำนึกในการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ และมีจิตสำนึกในการรักษาสภาพแวดล้อม โดยพร้อมที่จะมีส่วนร่วมกับชุมชน มีอัธยาศัยไม่ดี และเป็นมิตรกับคนต่างดิน

2) สถานที่ในชุมชน มีบรรยายการที่มีเอกลักษณ์ ด้านความสะอาด และความร่มรื่น ประชาชนพึงพอใจสิ่งปลูกสร้างที่ใช้สอดคล้องกับท้องถิ่น และภาครัฐมิใช่มือได้พบเห็นศิลปะในที่สาธารณะ แต่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ตั้งใจเดินทางมาเพียงเพื่อชื่อผลิตภัณฑ์ของชุมชน หรือจะ เพราะเป็นทางผ่านมากกว่าการตั้งใจมาพักผ่อนท่องเที่ยว โดยส่วนใหญ่จะเยี่ยมชมผลิตภัณฑ์ เช่นพานิชภัณฑ์ ริมทางหลังมากกว่าการเข้าไปในย่านชุมชนเพื่อสัมผัสรายการ ชุมชนมีการผลิต และศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่น

ผลการศึกษาดังกล่าว นำไปสู่การเสนอแนวทางการออกแบบชุมชน ซึ่งผู้อยู่อาศัยในชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาแนวทางการออกแบบ โดยการปรับปรุงพื้นที่ให้สะอาด กิจกรรมภายใน ล้านกิจกรรม และศูนย์การเรียนรู้ให้มีการใช้งานต่อเนื่อง เป็นประยุกต์ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ของคนในชุมชน สร้างความเชื่อมโยงระหว่างแหล่งผลิต แหล่งจำหน่าย และแหล่งกิจกรรมการท่องเที่ยว และการสร้างบรรยายการสภาพแวดล้อมโดยรวมให้มีเอกลักษณ์ เพื่อกำชับให้เกิด จิตสำนึกความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและภูมิปัญญาของชุมชน รวมทั้ง เสนอแนะเชิงนโยบาย เพื่อ การจัดการทรัพยากรของหมู่บ้านอย่าง ดี แบบ ให้มีประสิทธิภาพต่อไป